

Overweging zondag 12 juni
De sprong in / naar het licht

Viering van woord en gebed in de cyclus "God ,de aarde ... en allen die haar bewonen"

Zijn wij blij, dat we al op leeftijd zijn en dat de hopeloze toekomst ons niet meer treft?

Om heel eerlijk te zijn; ik sta wel anders in het leven dan pak weg 5 jaar geleden.

Natuurlijk was er eerder ook wel wat ongehagen, maar nu is er de laatste tijd zoveel gebeurd dat ik, dat wij, niet voor mogelijk hadden gehouden.

Een pandemie,zoiets komt toch niet meer voor in deze tijd ?

Een alles verwoestende oorlog in Oekraïne ? We hadden toch in Europa een aardig evenwicht bereikt door onderhandelen. En dan het klimaat : droogte en overstromingen ook in Nederland, energiecrisis en toenemende tweedeling van mensen die bezitten en zij die honger hebben. Wat staat ons te wachten?

Is het 1 voor twaalf of 5 over 12?

Ja ,ik voel me onprettig en ook wel schuldig en misschien,heel stiekem, hoop ik dat " het mien tied wel zal duur'n"

Doemdenken,het heerst. Je leest het en hoort het om je heen.

En dan nu in deze viering "de sprong naar het licht "als thema.

Al jaren weten we: het moet anders. Al jaren praten we erover,we lezen er over, we preken erover en we proberen bewuster te leven.Natuurlijk !

Ik trok een streep:
tot hier, nooit ga ik verder dan tot hier.

Toen ik verderging
trok ik een nieuwe streep,
en nog een streep.

De zon scheen
en overal zag ik mensen,
haastig en ernstig,
en iedereen trok een streep,
iedereen ging verder.

Toon Tellegen

Je trekt een principiële streep. Dit laat ik vanaf nu voor het milieu.

We zijn ons best bewust van de noodzaak,we proberen,maar toch gaan we zo vaak over onze eigen grenzen heen.

De mens als soort is niet te stoppen in de hang naar meer. Of dat nu bezit is of macht. En dat hangt vaak samen.

In het groot als we kijken naar de expansiedrift van Poetin of in het klein naar mijn recente aankoop van een nieuwe vaatwasser of het vliegreisje naar Barcelona van mijn buurman.

Hup, over die getrokken streep. Hup, toch weer over de schreef

En we hebben kunnen zien in de coronatijd hoe het anders kan,toen alles stil lag.

In het prachtige voorjaar van 2020 gingen we massaal aan de wandel en op de fiets de natuur in. Er was tijd voor bezinning en aandacht en zorg voor elkaar.

Ook het milieu voer er wel bij.

Prachtig, rust en ruimte, dat moeten we vasthouden.

Nu, voorjaar 2022: We gaan weer naar het werk met de auto, we kunnen weer op vakantie naar verre oorden. We gaan massaal naar festivals en voetbalwedstrijden.

Het verenigingsleven en vrijwilligerswerk vragen weer tijd.

En dan is er ook nog een inhaalslag aan uitgestelde bruilofts- en verjaardagfeestjes.

Drukker dan ooit. En dan zeggen Hendrik en ik tegen elkaar:

“ We zouden eigenlijk moeten gaan wandelen, maar het lukt niet. Vandaag niet en de hele week niet, er is zoveel te doen .....

Streep na streep gaan we weer over .

Jezus ziet dat mensen daar niet gelukkig van worden.

Hij wijst ons een totaal andere weg. Laat die verering van geld en goed en drukte nu eens los. Je kunt niet twee heren dienen. Het is God of Mammon.

Deze hang naar geld, goed en gezien worden, is een afgod die altijd meer eist en je in de greep houdt, ten koste van de aarde en wat er op leeft.

Kijk eens om je heen naar de pracht van de natuur. Hoe dat allemaal werkt en doet en bloeit, als vanzelf.

Waarom leven we eigenlijk zo druk en gecompliceerd?

Wat betekenen die afgoden: geld, bezit en aandacht voor ons ?

Wij hebben dat allemaal nodig om de angsten, die in ons als mensen leven, gerust te stellen en uit te schakelen.

Behoeftte aan voedsel tegen verhongeren, warmte tegen de kou, bescherming tegen vijandigheid en liefdeloosheid.

En ja, overal in de natuur zijn planten en dieren ook druk bezig met voedsel, beschutting, handhaving. Want zo wordt gezorgd voor de instandhouding van de soort.

Maar dat is voor ons mensen niet genoeg.

Want alleen wij mensen begrijpen, wat geen dier beseft, dat het niet genoeg is om hier een paar korreltjes te pikken en daar een hol te graven.

Wij weten dat er tegen die uiterste bedreiging van ons leven, tegen de dood, geen middel is .

En dat besef doordrenkt ons leven met angst.

Alleen wij weten van aftakeling, ziekte, eenzaamheid en ons verlangen naar erkenning en geborgenheid.

Die angsten beheersen vaak ons denken en ons bestaan.

We proberen met dierlijk instinct honger en meer te vermijden door het eindeloos hamsteren van eten, goederen, comfort en belevingen.

Ten koste van de aarde en allen die daar op wonen.

Ja, we vereren de mammon in al zijn facetten

Maar Jezus schat ons hoger in dan wij ons zelf gedragen.

Kijk naar de vogels in de lucht: ze zaaien niet en oogsten niet en vullen geen voorraadschuren, het is jullie hemelse Vader die ze voedt. Zijn jullie niet meer waard dan zij?

Daarom zeg ik jullie : *maak je geen zorgen. Is het leven niet meer dan voedsel en het lichaam niet meer dan kleding ?*

Hij tilt ons boven het niveau uit van het dierlijke. Hij gaat liefdevol met ons om, we zijn waardevol in Gods ogen en hij geeft ons de keuze hoe we willen leven.

Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen erbij gegeven worden

En zo laat hij ons de sprong naar het licht maken.

Of liever gezegd stap voor stap op weg gaan naar het licht.

Zoek het koninkrijk van God.

Toen Jezus eens werd gevraagd wanneer het koninkrijk van God zou komen, antwoordde hij hun: 'De komst van het koninkrijk van God laat zich niet aanwijzen, en men kan niet zeggen: "Kijk, hier is het!" of: "Daar is het!" Maar weet wel: het koninkrijk van God ligt binnen uw bereik.

Het is dus ook binnen ons bereik!

"Geen zorgen voor morgen" is alleen te begrijpen in het perspectief van dat visioen.

Dat is een spanningsveld waar gelovige mensen altijd al mee hebben geworsteld.

Tegenover de ratrace van altijd vooruit kijken, vooruit zorgen, zegt Jezus: ons leven begint niet morgen of na onze pensionering. Wie niet vandaag begint om zijn leven zo te leiden dat het "licht" is en vol vreugde, die zal aan zijn einde zijn bestaan spijt hebben en het gevoel hebben bedrogen te zijn.

Het KvG laat je een groter geheel zien: we komen ergens vandaan en we gaan ergens naar toe

Ik trok een streep:

tot hier, nooit ga ik verder dan tot hier.

Toen ik verderging

trok ik een nieuwe streep

We trekken strepen uit angst, angst om te kort te komen, angst om niet voor vol te worden aangezien

Maar als we de ene streep voorbij de angst zijn overgegaan en we hebben een kleine stap gemaakt ten goede voor de aarde en allen die daar op leven, dan durven we verder te gaan.

Streep na streep springen we over, op weg naar het licht

Want het leven van ieder afzonderlijk is voor God, die liefde is, oneindig kostbaar.

"De maat van de liefde is de liefde zonder maat" zegt Bernardus van Clairvaux
Die liefde voert ons naar de kracht op de achtergrond van de hele schepping die we God noemen.

Dat verlicht ons bestaan en geeft een oneindige vrijheid.

Vrijheid voor jezelf, vrijheid voor medemens, dier en de natuur.

Door afstand te nemen, zie je het grotere geheel.

Op vakantie neem je afstand van je dagelijks leven en dat kan verhelderend zijn en soms veranderend werken.

Kunnen we het uithouden met "het is wat het is"? Het kwade niet negeren, niet wegstoppen maar ruimte scheppen.

There is a crack in everything, that's how the light gets in zingt Leonard Cohen.

Dat vast houden, wijzen op het licht in iedere barst in je eigen bestaan of in wereld om ons heen. Kijk naar de Polen met hun eerder afwijzend asielbeleid die nu ruimhartig zoveel Oekraïners opvangen.

Je eigen klimaatplan trekken en er naar handelen.

In gesprek gaan met je huisgenoten, je vrienden of je buurvrouw. Woke zijn maar met liefde en compassie.

Anders verzuur je en gaat het licht alsnog uit. Juist positief zijn en laten zien dat duurzaam handelen prettig en ook leuk kan zijn.

Leven in bewustzijn van de werkelijkheid, een tegengeluid geven in de chaos en het doemdenken en vertrouwen houden.

Want “ *Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in de macht gekregen*” (Joh. 1)

Gisteravond liep ik nog even in de schemer door het bos. De grote witte bloesemschermen van de vlier lichten op tegen de donkere achtergrond van de bomen. En het rook zo lekker !

Amen